Posedatul

Landor Winn sta langa hubloul cabinei, si adancit in propriile ganduri, privea linistit crepuscul, clipa cand ultima frantura din discul solar, inainte de a trece in spatele Terrei, isi arunca ultimele raze ce formeaza un inel de diamante. Soarele apune si timp de trei ore statia se va afla in intunericul noptii eterne. Alarma suna o data scurt, si o voce parca venita din pereti atentiona personalul statiei, si totodata il trezi pe Landor din visare:

"Poartalul va fi deschis peste cinsprazece minute. Personalul neautorizat sa paraseasca statia…"

Landor isi intoarse privirea spre colegul lui, si ii vorbi cu un ton plictisit:

-Cred ca ar trebui sa mergem la treaba Trent.

-Mda…, ii raspunse acesta aproape la fel de "entuziasmat", si iesira amandoi din camera.

-In fond habar n-am de ce facem asta! Nu rezolvam nimic daca prindem cate un demon si apoi il distrugem. Si nici nu pun la socoteala ca de fiecare data trebuie sa sacrificam un om dat naibii. Nici nu stim cati sunt… si oricum ma supara senzatia asta, ca facem o treaba inutila. Ne pierdem vremea aici in cusca asta de metal!

Trent ii zambi, si incerca sa il incurajeze:

-Eh, nu e chiar asa. Cel putin e amuzant! Nu mai stii ce ne-am distrat acu cateva saptamani cand am prins pe penibilul ala… de zicea ca el e Stapanul Universului…

Landor nu isi putu abtine un zambet.

-Ma tii minte cate prostii scotea pe gura? Era tampit de-a dreptul! Si nici macar nu si-a dat seama ca e dat naibii. Cand a simtit ca e in capcana, a inceput sa planga ca un copil, si sa se scuze, si ne implora sa il iertam si sa nu ii face nimic… Parca era un idiot! Sa stii ca mi-a si fost mila cand a trebuit sa il distrugem. Parea atat de inofensiv, sau hai sa zicem incompetent. Nu facea altceva decat sa iti starneasca rasul la oricare prostie ce o spunea.

-Da, ai dreptate, raspunse Landor. Poate ca ma gandesc la lucrurile astea din cauza monotoniei. Mi-e dor de un michiduta ca ala! Sti ce cred? Cred ca ar trebui sa punem la pastrare exemplarele astea, ca sa ne distram pe seama lor oricand ne e pofta.

Isi continuara amandoi in tacere drumul spre camera de control a laboratorului, in timp ce cate un zambet idiot le brazda fata atunci cand isi aminteau de vechiul lor "prieten", care, se pare ca isi merita titlul de Michiduta.

In mijlocul podelei unei incaperi albe, complet goale, un om in camasa de forta statea pe jos, ghemuit, aparent adormit. Dincolo de unicul gemulet al camerei albe, era cabina de control in care Trent si Landor tocmai verificau ultimele variabile.

"Doua minute pana la deschidere… ", se auzi vocea feminina si linistitoare a computerului.

Trent se apuca sa opereze ceva la un display. Verifica apoi graficele de staza de pe monitoarele din camera de control, si apoi ii spuse colegului:

-Totul e OK.

O sirena incepu sa huruie in urechile celor doi, si pe acest fundal computerul incepu numaratoarea inversa. Trent activa o maneta si un huruit puternic ca un strigat al puterii enegriei zgudui statia. Se auzea glasul reactorului cu antimaterie care pulsa regulat si cu rezonanta energia spre componentele periferice ale inelului statiei. De-asupra inelului in punctul imaginar de intalnire a unor varfuri dispuse circular, un ochi lichid incepea sa se deschida in vidul spatiului. O poarta, un vortex de sange se deschise, si se inchise la fel de brusc, ca o clipire.

Entitatea energetica, care tocmai trecuse dimensiunile, fu imediat captata de campul electromagnetic al statiei…

Cei doi oameni priveau atenti indicatoarele si graficele de pe ecranele din sala de comanda, si apoi isi intoarsera privirea spre monitorul principal, unde vedeau imaginea omului in camasa de forta zbatandu-se cu disperare asemeni unui electrocutat. Dupa cateva minute de agonie, omul statea in genunchi cu capul plecat si plin de sudoare, cu saliva prelingandu-i-se pe barbie. Isi ridica fata spre gemuletul camerei, si cei doi vazura o fata ciudata asemanatoare cu cea a omului dinainte, doar ca trasaturile erau alterate. Era o figura infricosatoare, diabolica, dementa care nu mai avea nimic uman in ea. Ii privea fix. Prizonierul incerca sa se ridice, in timp ce ochii aceia infricosatori fixau fereastra camerei.

-Totul e-n regula! Zise Trent instalandu-se comod in scaun, in timp ce continua sa priveasca obsesiv un grafic de pe un oarecare display.

-Sa inceapa showul!

Omul din incaperea alba incerca sa se ridice tremurand si tusind. In final reusi cumva sa adopte o pozitie verticala. Isi ridica fata spre cei doi. Monitorul principal stabiliza imaginea, si pe fata omului din camasa de forta, un ranjet dement aparu sfidand pe cei doi ingineri. Posedatul incepu sa rada isteric.

Landor vorbi in microfonul din sala de comanda:

-Cine esti tu?

-**Sunt un umil servitor al Stapanului meu. Nu cred ca va va volosi numele meu atat timp cat voi vorbi in numele Lui!** ,se auzi o voce neomeneasca si plina de mandrie si marinimie.

-Nu cumva esti tu Stapanul Universului, si o sa incepi sa ne incalcesti mintea cu tampeni si enormitati? Intreba atent Landor in timp ce facea un efort vizibil spre a isi abtine rasul.

Fata posedatului se incrunta, si deveni de-odata serioasa. Nu spunea nimic. Si inafara de ura ce ii se citea in ochi, privirea lui arata compatimire, sau triumf. O combinatie ciudata, dar niciodata clara, fata fiind-ui foarte mobila si gesturile demonului fiind mai intodeauna contradictorii. Doar trasaturile de baza ale fizionomiei omului se pastrara. Acum nu mai era omul dinainte, ci altcineva. Drogurile au suprimat constinta condamnatului, iar acum un alt spirit, mult mai puternic ii folosea acel invelis biofiziologic numit si carne, sau trup.

- Ok, am inteles. Prin atitudinea ta vrei sa ne spui ca esti prea inteligent pentru chestia asta. De ce nu ne spui atunci cine e "stapanul" tau? Zise Landor, in timp ce il inghionti cu cotul pe Trent care ranjea tot timpul cu gura pana la urechi, dezvelindu-si gingiile.

-**Are mai multe nume si numere. Insa voi oamenii, ganditi-va la el ca la definitia Raului Absolut. Este cel ce va anima pasiunile si teama, este distrugerea...**, vorbea cu un ton serios, pana cand Landor se hotari sa il intrerupa.

-Inteligent raspuns baiete. Nu ma asteptam! Doar ca ai strecutar o mica gresala…

-**Ce vorbesti muritorule**? racni posedatul ofensat, **Noi nu gresim niciodata. Tot ce spun eu e adevarat si ar fi bine sa ascultati vorbele…**

-Sa distrugi e usor! Il intrerupse din nou Landor. Nu asta este adevarata putere!

Fata posedatului se schimonosi ciudat, si muschii obrajilor se incordau des, strabatuti de cate un rictus. Radea mai tot timpul, cu gingiile dezgolite, si o saliva rosiatica ii se prelingea pe barba. Ridica ochii spre ochiul camerei de filmat, iar pe monitorul celor din cabina de control, se putea vedea o fata schimonosita, si totodata taiata de un ranjet tamp. Incepu sa rada sacadat, ca un nebun dement, dar de-odata se opri, incrunta privirea si vorbi din nou cu un ton serios si

autoritar oamenilor:

- Distrugerea e totul, distrugerea e puterea! Insusi Creatorul va folosi distrugerea ca forma de exprimare a adevaratei sale puteri. Ce va prevesteste Apocalipsa? Pace si armonie? Nu prea cred. Puterea e tinuta prin amenintare, minciuna si teama! Teama este una din caile ce duc spre stapanirea lumii. Doar frica ii opreste pe oameni, doar frica ii tine sub control doar frica …

-Parca in Apocalipsa tu, si toti demonii si "stapanii" tai luati bataie! Sau nu? Ia zi-ne tu inteleptule, ca tare nu ne-am mai amuzat de mult.

-Ha! Ha! Ha!, rase posedatul, Ce dobitoci sunteti! Apocalipsa inseamna oarecum sfarsitul vostru. Apocalipsa e apogeul bataliei finale dintre stapanul meu si cel pe care voi il numiti Dumnezeu. Nu uitati! Este doar o batalie, si pretul ei este rasa voastra de ignoranti, de fiinte patetice, si fara viitor ce sunteti. "Oameni"! Ce gluma buna. Noi consideram cuvantul OM o mare insulta...

-… si o sa te intrebi acuma, de ce scrie in Apocalipsa ca vom pierde? Am sa iti spun. Voi oamenii traiti in totala obscuritate, si habar nu aveti de ceea ce se petrece in campurile astrale, unde forte inca necunoscute voua si pentru vesnicie de neinteles, va controleaza viata, destinul, miscarile, TOTUL! Ce, credeti ca o sa intelegeti voi "politica" universului? V-a fost dat sa credeti in triumful "binelui" asupra noastra doar pentru a nu scapa din mana lui… Din mana celui ce va tine in umbra si e un adevarat tiran, si voi va inchinati lui! Credinta e orbire. E orbire, ignoranta, nestiinta. E un val ce vi se pune pe ochi, pentru a fi niste sclavi, si a-l servi cu daruire pe cel ce va minte si se autoproclama bun si drept. Stapanul meu e adevaratul vostru prieten, caci el este cel ce v-a deschis ochii. De ce Dumnezeul vostru a poruncit omului sa nu guste fructul din pomul Cunoasterii? Ca sa nu cunoasteti voi adevarul. Tot timpul v-a ascuns adevarul. De la inceputul lumii si pana acum. Credeti ca el singur a creat lumea? Asa v-a spus el? O sa vedeti voi cand un razboi nimicitor va distruge ultima fiinta neghioaba de pe acest pamant, si in fruntea adevaratilor credinciosi, stapanul meu va domni, aducand oamenilor placerea, pasiunea, adevarul si libertatea adevarata care acum le este interzisa de slugile inselatoare ale credintei, de niste profeti mincinosi care va distrug visele si va indeamna la orbire de mii de ani…

Trent, in timp ce asculta, schita necontenit un ranjet la oricare cuvinte ale demonului, dar acuma nici lui nici lui Landor nu ii mai ardeau de distractie. Vorbele demonului incepeau sa fie tot mai interesante, de aceea devenira ceva mai seriosi.

-Vorbesti cam mult pentru un "umil" servitor, dar mai bine zi-ne de ce crezi tu ca razboiul e cea mai buna solutie?

-Razboiul va purifica rasa si va face mai puternici. Doar cel puternic va supravietui, si va domina pe cel slab. Este o vointa a naturii si o lege nescrisa a universului, este legea vietii, care va va aduce numai nenorocire daca o veti ignora! Credeti ca e in interesul vostru sa traiti in pace, si sa ajutati pe cel slab? Cel slab va trage in jos. Cel slab va slabeste rasa. Guvernele voastre cheltuiesc miliarde pentru programe de sanatate, pentru ajutorararea altora mai slabi; cheltuiti atata pentru a tine in viata pe cei lenesi, depravati, decazuti si inadaptati care va trag in jos si va opresc evolutia! Va pierdeti vremea cu aceste fiinte, care sunt cancerul civilizatiilor… vorbea posedatul dezgustat, si scarbit de fiecare data cand pronunta cuvantul "slab".

-Pai daca e asa, noi te dominam! Noi te-am invins! Tu esti cel slab, cel care trebuie eliminat. Esti prizonierul nostru! Vorbi Landor cu superioritate. Cel puternic domina pe cel slab, care esti **TU**! Ai trecut in dimensiunea aceasta deoarece te temeai ca vei pierde sufletele

oamenilor, care prin controlul si dezvoltarea tehnologiei si-au descoperit vocatia creatoare in detrimentul distrugerii! Suntem acum in apogeul civilizatiei, niciodata omenirea nu a ajuns atat de departe, si tu vrei sa ne opresti! Sa nu mai vorbim de acea credinta "oarba" de mii de ani, care pentru prima data in istoria omenirii capata sens pana si pentru cel mai prost individ, si asta prin prezenta voastra! In clipa in care lumea isi punea cele mai multe intrebari, ati aparut voi sa confirmati totul prin prezenta voastra, evident neinspirata. V-ati distrus singuri ultima speranta. Ne-ati atacat de la inceputul lumii, dar acum ne putem feri de voi si sortii de izbanda inclina in favoarea noastra. Te temeai si ai vrut sa ne opresti pana nu era prea tarziu. Asa e? Sau tu esti de fapt doar un alt "sclav" al "stapanului tau", deci stapanul tau se teme, de aceea trimie armate de demoni care rand pe rand cad in capcana noastra. De cate milenii sariti dimensiunea si posedati oamenii impingandu-i la crime si distrugeri? De multa vreme ati facut asta fara sa va opreasca nimeni, si totusi nu ati reusit sa ne distrugeti… Credeti ca aveti acum o sansa, acum cand tehnologia ne permite efectiv sa luptam cu voi?

- Nu ati invins! Nu o sa invingeti niciodata! Adevaratul rau este in voi, si in curand va va domina sufletul... Dar nu va nelinistiti, caci in curand Stapanul meu va veni si va va salva, fie chiar daca vreti salvarea sau v veti opune ei... Si mai apoi, imi vorbiti de procesul tehnologic! Totul a fost creat prin voia mea si a Stapanului meu! Ce a zis Stapanul ingerului tradator pe care voi il numiti Fiului lui Dumnezeu? -" Uita-te in jurul tau. Tot ce vezi e al meu...". Ati uitat asta? Credeti ca Stapanul meu minte? El nu minte niciodata, el e singurul care nu va minte. El tine la voi, desi nici nu stiu ce are de castigat de la o rasa de nimic, dar planurile lui sunt mari, iar eu doar un umil servitor…

-E adevarat, dar stapanul tau are supremație doar asupra materiei. Progresul tehnologic tine de inteligenta si imaginatia omului. Acestea sunt pure relizari ale spiritului uman! spuse Landor revoltat de afirmatiile incubului.

-Gresiti ignorantilor! Racni cu putere bestia din trupul posedatului. Stiinta si tehnologia au directa legatura cu controlul materiei, si controlul asupra materiei, deci implict, sunt ale stapanului meu! Oamenii alearga dupa progres tehnologic incercand sa isi faca viata aceasta patetica, scurta si fara de valoare cat mai comoda, si prin asta nu fac altceva decat sa se supuna Lui. Cu fiecare noua tehnologie descoperita veti fi mai dependenti de materie. V-ati uitat puterile interioare, puteri mult promise de cel ce va minte, si, acum, disperati cautati sa le inlocuiti cu tehnologia. Si astfel cu fiecare pas spre pretinsul succes, voi de fapt, va apropiati de puterea absoluta a Stapanului...

Landor acum tacea si se gandea la cuvintele demonului, iar in tot timpul acesta Constiinta Raului folosea trupul unui om pentru a striga prin gura lui sunete pe care omul le intelege si le numeste cuvinte. Era mult enervat si de incapacitatea de a comunica optim cu acest fiinte inferioare care nici macar nu puteau citi gandurile si ideile direct din minte. Ar fi voit sa le trimita intr-o clipa toate gandurile lui pline de ura, mandrie, si promisiuni ale stapanului, grandoare si maretie eterna civilizatiei umane... si totul pentru un pret atat de mic...

-... si cu toate acestea, indrazniti sa credeti ca ati invins? Oh, cat de limitati sunteti...cat de usoara va fi victoria noastra! De multe ori ma intreb, de ce ne luptam pentru o rasa atat de slaba, cum sunteti voi, oamenii... Uneori imi vine sa cred ca Stapanul meu va doreste pentru ca ne amuzati asa de mult cu prostia si incapatanarea voastra! Cand va veni timpul victoriei, ii voi cere Stapanului meu sufletul tau, ca sa ma distrezi, pentru eternitate. Va fi o onoare pentru tine sa fi bufonul meu personal, caci putini se pot bucura de un asemenea privilegiu!

Curios, gandi Landor, uite cine vorbeste de amuzament...

-Sa inteleg ca mai sunt si alte rase...?

-Nu in acest univers! Nu in aceasta dimensiune! Cum de ati fost creati fara sa aveti in inima constinta intregii mareti a Genezei? Creatorul a fost foarte nemilos cu voi. De ce va mai incredeti in el? V-a mintit si va minti tot timpul, va va tine in obscuritatea nestiintei. Noi am creat universul din porunca Lui. Dar planurile lui erau prostesti si ciudate, de aceea Stapanul meu, in imensa lui dragoste pentru voi, fiintele inferioare, s-a opus! El nu a fost de-acord sa traiti in umbra si necunoastere, El a vrut sa va bucurati de pasiunile voastre si sa evoluati nelimitat fara sa fiti opriti de legi si de reguli… De aceea s-a despartit de "Creator", si in planurile astrale s-a hotarat sa poarte aceasta batalie pentru rase. Acum are loc impartirea universului, caci si noi am participat la construirea lui, de aceea vrem partea noastra, vrem dreptul nostru! Nimeni nu ne poate lua ceea ce ne apartine, iar pretinsul razboi din campiile astrale e un fel de negociere, caci orice entitate e constienta de puterea Stapanului meu, de aceea evita un conflict fara sorti de izbanda... iar daca cel pe care voi il numiti Creator, sau Dumnezzeu, e asa de Atotputernic, de ce nu ne distruge acum, pe noi "rebelii", si apoi continua sa se joace cu voi cum va vrea?

-Poate ca vrea sa se joace si cu voi! De ce sa nu se distreze si pe seama voastra, lasandu-va impresia ca aveti o sansa? Spuse Landor zambind cu o sincere compatimire intiparita pe fata.

-Eu unul asa as face! vorbi Trent, distrugand acel echilibru instabil din creierul lui Landor, echilibru care fixa granita intre un simplu zambet retinut si sarcastic, si hohote de ras dezlantuit, cu lacrimi.

Fata posedatului se schimonosi mult, si incepu sa ranjeasca asemeni unui nebun. Legat in camasa de forta, incepu sa fuga prin camera si sa se loveasca de pereti, in timp ce un hohot isteric iesea prin difuzoarele din camera de control. Vorbea cuvinte de neinteles, si radea necontenit.

-...cat de ignoranti sunteti …cat de prosti… ce fiinte… Pentru ca Dumnezeul vostru NU poate! Pentru ca NU poate sa ne distruga… Pentru ca NU e "Atotputernic" cum credeti voi….

Landor termina de mult cu rasul, si il privea plictisit de vreo cinci minute. Se hotari sa ii intrerupa distractia tipand la el in microfonul de pe langa consola:

- Termina o data nebunule! Sa lasam chestia asta. Nu ajungem nicaieri, asa ca mai bine revenim...

Posedatul incepu sa se calmeze, dar tot nu isi putea abtine cate un raset sec, cate un spasm al unui hohot reprimat la intervale nereguate, in timp ce astepta sa auda prostiile acelui "muritor".

-Si daca renuntam la controlul tehnologiei si ne redescoperim "controversatele" puteri ascunse ale spiritului, ce putere vei mai avea asupra noastra? Si in fond, de ce ne spui toate astea, atat timp cat le putem folosi impotriva voastra?

-Le spun pentru ca oricum soarta v-a fost de mult hotarata. Nu aveti nici o scapare. Nu aveti ce folosi impotriva noastra atat timp cat destinul v-a fost hotarat. Nu veti putea renunta acum la tehnologie, si nu veti avea timp sa retreziti in voi puterea adormita de mii de ani.

- De ce esti atat de sigur?

- Nebunilor! Orbilor!

Eu am vazut! Dincolo de marea de foc, dincolo de campiile astrale... Am vazut Poarta Sangelui, locul in care miliarde de suflete nenascute inca, striga dupa carne.

Miliarde de suflete fara trup, trebuia sa se incarneze si sa acumuleze experienta carnii si a pasiunii, impotriva careia este Creatorul. Acum doar tehnogia permite cresterea populatiei pe acest pamant.

Vocea lui continua sa vorbeasca cu un ton superior si plin de glorie, in timp ce omul statea si privea indicatoarele de stare ale salii izolate in care bestia urla. Considera ca nu mai avea rost sa ii asculte aberatiile, de aceea isi concentra atentia asupra unor variabile de pe display, care oscilau ingrijorator.

- Nu vedeti sublimul triumf al stapanului meu? Totul e clar, inca de pe acuma... Tehnologia evolueaza, si asta pentru a permite mai multor oameni sa traiasca in lumea materiala. Cu cat vor fi mai multi, cu atat vor fi mai dependenti de material, si astfel devin dependenti de ceea ce il tine pe acesta intr-o stare de non-haos relativ - stiinta si tehnologia! Stiinta si tehnologia e arma si capcana stapanului meu, iar cand numarul celor vii va fi complet, Stapanul meu va veni si va va salva.

-Nu este adevarat.Stiinta este un rod al inspiratiei divine. Degeaba te zbati si incerci sa te amagesti cu prostiile astea. Nu te vezi? Parca ai fi disperat…

-Sunt trist pentru voi, nu disperat. De ce as fi disperat? Stapanul meu are un plan cu voi, si eu nu ma voi opune Lui, chiar daca de ar fi dupa mine v-as da uitarii si mi-as vedea de treburi mult mai importante… Si daca e asa cum zici tu, "Omule" , de ce stiinta se dezvolta cel mai rapid in timpul razboaielor? De ce prima aplicatie a oricarei tehnologii este in directa legatura cu distrugerea si haosul? - Nu te mai chinui omule, iti voi spune tot eu! Stapanul meu nu ofera nimic fara sa ii se plateasca. Nici cand e vorba chiar de victoria si supremația lui asupra oamenilor! Prima inspiratie vine prin voia lui, si legatura ei cu distrugerea, este atat pretul pe care voi l-ati platit si il veti plati pentru acea tehnologie, cat si spre binele vostru, facandu-va o rasa puternica si pura, lipsita de elemente slabe! Pretul este moartea voastra in numele stapanului meu. Este putinul sacrificiu pe care il cere, pentru ca in univers, adevaratul ban e puterea, iar sangele inseamna puterea. Moneda de schimb intre noi si voi oamenii este sangele. Ce conteaza vietile si suferintele catorva oameni, cand cei ce vor urma o vor duce mai bine? - Asadar dupa cum vezi, noi nu pierdem niciodata. Unde va este Dumnezeul in care credeti? Unde a fost pana acuma? De ce nu va lumineaza el, si de ce nu va ajuta? Pentru ca va pierde, sau pur si simplu v-a dat uitarii, caci nu reprezentati nimic pentru el. Nu il mai intereseaza soarta voastra, racni demonul ca si turbat.

- Nu prea ne esti de nici un folos, spuse Landor. Degeaba incerci sa ne amagesti, si sa ne faci sa credem exagerarile tale! Incerci doar sa te salvezi. Nu ne propui un pact? Asa faci tu de obicei, nu? il intreba Landor ironic. Acum trebuie sa ne propui un pact care presupune salvarea sufletului tau! S-a intors soarta impotriva ta demonule....

- Ce tot vorbiti nebunilor? Pot sa intru oricand in trupul oricarui muritor, si sa stiti ca nici voi nu sunteti scutiti ce acest privilegiu…

- Si de ce nu incerci? Haide… incearca…

Posedatul se incorda, si venele lui incepeau sa se umfle exagerat, fiind gata sa plezneasca. Se auzea un zgomot infiorator de tesuturi distruse, de oase rupte, si pielea incepea sa crape, lasand carnea descoperita. Sangele incepu sa tasneasca prin incapere. Desi acum era o gramada de carne contorsionata care se zbatea in agonie, prin gura posedatului inca razbateau sunete inecate in valuri de sange. In camera de comanda indicatorii semnelor vitale ale fiintei ce inainte semana cu un om, vibrau necontenit, aratad valori aleatoare. Cu o ultima incordare, demonul nu reusi altceva decat sa distruga interfata spirit-trup, creierul omului, a carei cutie craniana

exploda, lasand pe jos o balta de sange presarata cu bucati rozalii din carnea moale a fostului tesut nervos.

- La naiba Trent! Vezi de mai e acolo. Porneste imediat detectorul…

O alarma suna sec si monoton, iar zgomotul ei obsesiv incepu sa ii nelinisteasca pe cei doi oameni. O lumina rosie de avertizare clipea in camera de control, dar atmosfera se detensiona imediat ce se auzira cuvintele lui Trent:

- E tot acolo.

- Uf! rasufla Landor usurat. Desi o patesc de atatea ori, tot timpul ma sperie cand face asta. Nu are cum sa scape! Trent, comuta sistemul pe comunicatie neutrinica si regleaza fregventa.

-Tare sunt curios sa aud ce spune acuma…

In incapere se auzi racnetul directorului corporatiei Dark Matter Research, care, fiind convins ca o catastrofa tocmai se intamplase, lua legatura cu camera de comanda. Urmarise si el intreaga operatiune, devenind pe parcursul discutiei tot mai absorbit de dialog. Incepu sa tune si sa fulgere la cei doi ingineri de serviciu, responsabili pentru situatia creata.

- Ce naiba se petrece acolo? Tampitilor, vreti sa scape? La naiba de incompetenti...

- Nimic domnule, il linisti Landor, totul e sub control.

- Cum e totul sub control? Daca scapa de acolo ne ducem toti naibii, tampitilor...

- Nu a scapat, si nici nu are cum sa scape de acolo, vorbi Trent sigur pe el.

- De unde dracu esti tu asa de sigur? Ptiu drace...

- Nu a scapat nici o data! Va rog sa va linistiti, totul e sub CONTROL! striga Trent si inchise canalul de comunicatie.

Directorul si se aseza cu neincredere in fata monitorului din biroul sau. Voia sa creada spusele lui Landor, desi inca se temea. Nu scapase nici o data, isi repeta el in gand si se linisti.

- Ei bine? Cum a fost? relua Landor discutia cu spiritul demonului.

- A durut? intreba Trent distrat.

- A durut ceva, chiar daca nu o s-o recunoasca, ranji Landor spre monitorul detectorului ce arata un punct clipind intr-o schema ce reprezenta camera in care se afla inainte posedatul.

- Acuma ce zici, ti-ar surade pactul acela! vorbi Trent retoric, si plin de satisfactie.

- Ignoranta voastra e prea mare ca sa va propun un pact! Stapanul meu va veni curand si ma va elibera. Eu sunt nemuritor! Nu aveti ce sa imi faceti. Nu veti castiga niciodata..., se auzi o voce electrizanta prin difuzoarele decodificatorului.

-Nu cred ca stapanul tau ar fi asa de incompetent, incat sa intre intr-o pentagrama! Sub poadeaua aceea e o pentagrama, e un simbol magic, din care nici tu nici “stapanul” tau nu ar putea scapa! Si pe de alta parte, dovada clara a minciunii tale este chiar tehnologia de care dispunem! De ce stapanul tau ne-ar fi dat o tehnologie care sa va poate distruge? vorbi Landor satisfacut.

- **Nu m-ati distrus! Nu ma puteti distruge niciodata... Tot ce ati reusit este un nimic. M-ati inchis aici, dar sa stiti ca eu pot fi foarte rabdator. Ce inseamna pentru mine o clipa sau un mileniu? Nimic! Absolut nimic! Eu nu am constiinta timpului, iar stapanul meu e omniprezent si atotputernic. Va va supune si va va pedepsi pentru intrazneala nesupunerii voastre...,** racnea spectrul demonului frustrat. Nu ii convenea situatia in care era, dar isi pastra o alura de superioritate, in fata acelor fiinte slabe pe care le-a putut amagii pana acum atat de usor. Timp de mii de ani au fost lipsite de aparare, proaste si naive, care acum, dandu-si seama de marele pericol, apeleaza la vechile stiinte uitate. Auzi, o pentagrama. Cum naiba le-a venit ideea asta? Vechile credinte peste tot erau uitate, si erau considerate doar niste simple povesti. Cine mai credea in simbolul magic al unei figuri, in geometria mistica? De mii de ani le-a furat si le-a

stapanit sufletul. Nu a mai fost niciodata in pozitia aceasta, si rolul de "invins" nu ii se potrivea defel...

- Nu la stiinta aceasta ma refer. Te putem distruge! Aveai dreptate, poate nu mai e timp sa ne trezim puterile ascunse, dar putem folosi cunostintele noastre de pana acum impotriva voastra. Restul ce ne lipseste, il vom completa cu tehnologia…

- **Ha! Ha! Ha! Nu ma puteti distruge. Sunt nemuritor....** urla spiritul demonului, cu un ton plin de ura si maretie.

Decodorul de comunicatii neutrinice nu transforma orice gand, decat cele transmise voit. Decodrul putea reda si intensitatea acestor ganduri, ce echivalau acum cu un racnet, dar badjocura si maretia demonului au fost intuite corect de cei din camera de comanda, care deja cunosteau foarte bine personalitatea si temperamentul acelui spirit al raului.

Decodorul traducea aceste ganduri ale bestiei, care deja tindeau sa devina strigate de agonie. In timpul asta Trent lucra ceva la consola. Landor, deveni glacial si serios, si cuvintele lui rasunara puternic, ca o sentinta:

- In numele umanitatii, acum vei fi judecat !

Demonul voi sa rada si sa urle la omul acela, dar se opri. Simtea ceva...

Omul continua sa vorbeasca:

- Pentru crimele facute impotriva omenirii, pentru miile de ani de suferinta, minciuni, patimi, durere, razboaie, distrugeri, obscuritate, inselaciuni si haos pe care le-ati provocat, pentru sufletele pe care le-ati rapit cu voi in dimensiunea tenebrelor, pentru tot ceea ce numin noi “RAU” , in numele umanitatii, esti condamnat la a doua moarte.

A doua moarte, pomenita in apocalipsa. Prima este moartea trupului. Moartea spiritului este adevarata moarte. Distrugerea constintei, distrugerea intregii entitati spirituale ce formeaza fiinta vie. Aruncarea spiritului in iazul focului primordial...

Spiritul demonului simtea cum se apropie... Demonul nu era conditionat de timp ca si oamenii, iar constiinta lui putea vedea in viitorul apropiat. DA! Vedea moartea cum se apropie inevitabil, o moarte necunoscuta si nedefinita, nu putea sa o inteleaga si nici o fiinta nemuritoare nu putea sa inteleaga asa ceva. Doar atata stia… Ca vine sfarsitul …

Cu toate puterile, demonul vibra din toate fibrele subtile ale constiintei sale de semizeu, si un strigat se auzi in camera de comanda:

-Nuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu.....

-PIEI !

Degetul cobori pe buton, si un fascicol de anti-neutrini strabatu incaperea in care era prizonier, eliminand orice particula a energiei subtile, constituente a spiritului si a corpului astral. Intreaga constiinta a demonului se transforma intr-un simplu gand, care se risipi in neant. Spiritul lui nu mai exista... Pierise!

Soarele crepusculul diminetii scalda statia in razele sale, dar ochii celor doi nu mai vedea frumusetea rasaritului. Vedeau doar o camera goala, exagerat de alba, a carei puritate era profanata de o masa de carne inerta, distrusa, intr-o mare balta de sange. Un om era acolo, un om al carui suflet era acum pierdut. Doar un gand singuratic plutea in incaperea aceia, deasupra unei belti de sange...

“ **Totul are un pret** ! ”

Mares Lucian

MAR 2000

-copyryght
by Mares Lucian